

Boekverslag Nederlands Het laatste offer door Simone van der Vlugt

Boekverslag door een scholier

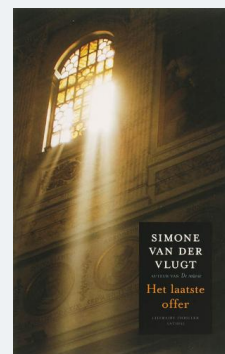
5e klas vwo

4165 woorden

12 jaar geleden

★ 5,5

34 keer beoordeeld

Auteur	Simone van der Vlugt
Genre	Thriller & Detective
Eerste uitgave	2007
Vak	Nederlands

Recensies

Het verhaal wil dat Mozes ooit op de berg Sinai op twee kleitabletten de Tien Geboden kreeg aangeboden van God. Op deze manier werd een verbond gesloten met het volk van Israël. De kleitabletten, ofwel de stenen tafelen, werden opgeborgen in een kist van goud, de Ark van het Verbond. Koning Salomo liet in Jeruzalem een tempel bouwen voor de Ark, maar de tempel werd verwoest in 586 voor Christus en toen raakte de kist met inhoud zoek. Deze verdwijning geeft tot de huidige dag aanleiding tot uiteenlopende speculaties. Steven Spielberg maakte er een film over (Raiders of the Lost Ark), Harry Mulisch schreef er een dikke roman over (De ontdekking van de hemel) en diverse onderzoekers beten er hun tanden op stuk. Simone van der Vlugt komt met interessante nieuwe suggesties in riet laatste offer, haar derde psychologische thriller. Zij voert ons naar Alkmaar, Egypte en Frankrijk, gunt ons een kijkje in de competitieve wereld van de archeologie, vertelt anekdotes over Caesar en Cleopatra, en duikt en passant nog even in de Franse revolutie. Mozes wordt hier voorgesteld als een Egyptische atoomgeleerde en de ark als een supergeleider, in staat om de wereld te vernietigen. Door dit alles heen weet Van der Vlugt ook nog een jeugdtrauma en een aantrekkelijke liefdesgeschiedenis te vechten. Hoofdpersonen Birgit en Jef ontmoeten elkaar in een kroeg in Alkmaar en zijn daarna meteen onafscheidelijk. Jef maakt zich zorgen om zijn vader, van wie hij niets meer heeft gehoord sinds hij in Egypte een belangrijke ontdekking heeft gedaan. Is hij onder curatele gesteld door de Egyptische autoriteiten? Ontvoerd door een bende? Omgekomen bij een ongeluk? Jef en Birgit reizen hem achterna, steeds in de gaten gehouden door een enge man met een pistool, en halen diverse halsbrekende toeren uit. Meer dan eens weten ze ternauwernood aan de dood te ontsnappen. De vele avonturen worden afgewisseld met uitgebreide uiteenzettingen over sfinxen, hiërogliften, mythen, bijbelplaatsen en elektriciteit. Het laatste offer is niet alleen een spannend, maar ook een leerzaam boek. De ark komt uiteindelijk niet boven water, maar Van der Vlugt geeft ons wel het prettige gevoel er deze keer heel dichtbij te zijn geweest. Anthos, Euro 19,95

Simone van der Vlugt: Het laatste offer
Anthos, Euro19,95.

DE VOORAL van haar kinderboeken bekende Simone van der Vlugt heeft inmiddels haar derde thriller voor volwassenen in de winkel liggen. Hoewel, voor volwassenen? Van der Vlugt gaat in *Het laatste offer* geregeld op de hurken om ons, onwetende lezertjes, het een en ander bij te brengen.

Van der Vlugt heeft met haar laatste roman haar eigen *De Da Vinci code* geschreven. Het verhaal begint in het oer-Hollandse Alkmaar, waar ene Birgit, werkzaam op een makelaarskantoor, in een kroeg de woest aantrekkelijke reisfotograaf Jef ontmoet en twee wilde nachten met hem beleeft. Maar meteen daarop neemt Jef de benen. Toch weet ze hem te traceren en ontdekt ze dat hij op de vlucht is voor iemand die het op zijn leven heeft gemunt. Daarna wordt duidelijk dat Jefs vader, een archeoloog, in Egypte tijdens opgravingen bij de tempel van Karnak spoorloos is verdwenen.

De twee besluiten Jefs vader te zoeken. Tijdens hun zoektocht komen ze erachter dat vaderlief op zoek was naar de Bijbelse Ark des Verbonds, de geheel met goud bedekte kist waarin de stenen tafelen met de Tien Geboden bewaard werden. Na wat zanderige avonturen in Egypte komen de Indiana Jones-klonen uiteindelijk terecht in Frankrijk waar hun gewaar wordt dat de ark zulke krachten herbergt dat een waarschuwingsbord met 'Hoogspanning! Levensgevaar!' erop zeer gewenst is.

In *Het laatste offer* zelf is van hoogspanning weinig sprake. Dat komt doordat Van der Vlugt het verhaal vele malen onderbreekt om ons te onderwijzen over Julius Caesar, Cleopatra, Mozes, hierogliefen en Atlantis. Goed, er zijn wat achtervolgsscenes, maar niet adembenemend genoeg om van de kook te raken. Van der Vlugt zou wat dat betreft kunnen leren van Dan Brown, die, hoewel hij met een hooivork lijkt te schrijven, in zijn boeken uiterst geraffineerd met cliffhangers omspringt.

Om het verhaal kennelijk een diepere laag te geven, wordt in het begin verteld over de getroebleerde jeugd van Birgit, die een ernstig ziek zusje had. Het heeft alleen niets met het avontuur te maken. Het meest stoort echter de weliswaar verzorgde, maar tuttige huis-tuin-en-keukenstijl waarvan Van der Vlugt zich bedient. Zinnen als 'Er gaat een steekje door Birgits hart' zijn meer op hun plaats in chicklit dan in een literaire thriller. Wellicht heeft Van der Vlugt te veel last van haar historie als kinderboekenauteur.

Peter Kuyt

Samenvatting van 'Het Laatste offer'

In de proloog ontmoeten we Nicolaas Bogaards, een Nederlandse archeoloog die in Egypte een belangrijke ontdekking doet. Hij ziet een afbeelding van een sfinx en weet dat die vaak als bewaker van een geheim fungeren. Hij gaat op zoek naar een steen die kan kantelen en die vindt hij ook. Zonder iemand mee te nemen of te waarschuwen gaat hij de duisternis in. Daarna volgt een cursief gedrukte bladzijde met aantekeningen uit het boek van Nicolaas. Later blijkt hoe die aantekeningen in het verhaal terecht komen.

De verhaallijn in de hoofdstukken. In de nummers tussen haakjes worden de hoofdstukken aangegeven waarin de inhoud wordt weergegeven.

Birgit is een 26-jarige medewerkster op een makelaarskantoor. Ze ontmoet op een avond de aantrekkelijke jongeman Jef. Hij verlost haar ridderlijk van een aantal puberjochies die aan Birgit vragen of ze hen wil pijpen. Ze neemt Jef direct daarna mee naar huis en ze hebben seks met elkaar. De volgende dag neemt ze vrij van haar werk en ze gaan samen Alkmaar in. Ze belanden daarna opnieuw in bed, maar de volgende morgen blijkt Jef spoorloos te zijn. Birgit is bang dat ze te veel informatie heeft verstrekt aan Jef over leegstaande panden. Haar vriendin Eline vindt het maar een raar verhaal dat hij zo spoorloos verdwenen is. Birgit gaat de adressen af van de woningen waarover ze informatie heeft verstrekt en in een van de panden treft ze Jef aan. Die doet helemaal niet verbaasd dat ze daar komt, maar hij ziet ineens

dat Birgit gevolgd is door een man met een pistool. Ze vluchten uit het huis, en via allerlei tuintjes komen ze bij Eline terecht. Die is niet zo opgetogen over Jef, totdat hij vertelt dat hij de zoon van een verdwenen archeoloog is, nl. Nicolaas Boogaards.

Ze gaan daarna naar Birgits huis terug, maar daarvan blijkt het slot geforceerd te zijn. Jef maant Birgit om haar spullen te pakken en met hem mee te gaan. Ze zijn hun leven niet meer veilig.

Met een taxi vluchten ze naar het station, maar de man achtervolgt hen ook. Ze ontsnappen aan hem door in de trein aan de noodrem te trekken. Jef wil naar Egypte en ze nemen de bus naar Schiphol waar ze last-minute-tickets kunnen kopen voor Luxor in Egypte. Ze brengen nog een paar uur door op de luchthaven voor hun vlucht vertrekt. Daarna stappen ze in het vliegtuig; op het laatste moment stapt ook de achtervolger

(een Egyptenaar) in en neemt plaats achter hen. Birgit zit voor de eerste keer in vliegtuig en heeft vliegangst. Ze vertelt aan Jef dat haar zusje altijd in de belangstelling heeft gestaan en dat ze toch een beetje verwaarloosd is: haar ouders hadden nauwelijks tijd voor haar en ze gingen ook nooit op vakantie. Jef begrijpt de situatie wel, want zijn vader was juist veel weg door zijn baan als archeoloog en zijn moeder had een nieuwe vriend. Pas de laatste jaren is de verhouding beter geworden.

In Luxor vliegt de achtervolger voor hen het vliegtuig uit en wacht hen op buiten de luchthaven. Jef weet echter een taxichauffeur te charteren, die hen naar een luxe hotel brengt waar ze de nacht doorbrengen. De volgende dag gaan ze naar het huis van Jef's vader. Als ze binnen komen, komt daar ook de Egyptenaar binnensluipen maar nu met een groot mes. Ze vluchten opnieuw en het wordt een achtervolging door de dicht bevolkte binnenstad, waarbij Birgit op een bepaald moment een barkas koop en een lang mannenkleed voor Jef, zodat ze aan de achtervolger kunnen ontkomen.

Jef vertelt later ook van de ideeën die zijn vader verkondigt met betrekking tot de kennis van de aarde en zijn oudste bewoners. Hij houdt er een opvatting op na dat mensen veel eerder dan de middeleeuwen kennis hadden van de aarde: het leek of er zelfs een soort satellietfoto's waren gemaakt. Sommigen van de kaarten waarvan Nicolaas kopieën bezit, hangen in het Topkapi museum in Istanbul. Ook heeft hij bepaalde opvattingen over Atlantis en de bewoners daarvan die in Egypte zouden zijn terechtgekomen. Het klinkt allemaal erg ingewikkeld voor Birgit, maar ze heeft een klassieke opleiding genoten en ze houdt wel van geschiedenis. Jef denkt dat sommige regeringen (waaronder de Egyptische) niet erg gediend zijn van de opvattingen van Nicolaas Bogaards en misschien is dat wel de reden dat hij al sinds een maand niets meer van hem heeft gehoord.

Ze gaan de volgende dag de tempel bezoeken en ontmoeten daar ene Frances, die heel goed bevriend was met Jef's vader. Ze vertelt hun over de ontdekking van de geheime tunnel en het plotselinge verbod van de Egyptische regering om het project voort te zetten. Ze weet echter nog een andere ingang en wil die wel aan hen tonen, maar er zit wel een risico aan vast. Ze zouden betrapt kunnen worden en een verblijf in een gevangenis in Egypte is niet zo prettig. De ingang van de geheime tunnel ligt onder water en ze brengt hen er naar toe. Uit de tekens op de wand blijkt dat Jef's vader de Ark van Mozes op het spoor gekomen is. Hier wordt een hoofdstuk ingelast over de betekenis van de Ark voor het volk van Israël, aantekeningen uit het notitieboek van Nicolaas Bogaards. Jef staat sceptisch tegenover de Bijbelse geschiedenis, maar Birgit heeft in haar jeugd veel in de Bijbel gelezen. Als ze in de geheime kamer zitten, worden ze toch ontdekt, maar ze weten te ontsnappen aan de bewakers van de tempel. Ze keren terug naar hun hotel, maar dat blijkt in band te staan als gevolg van een terroristische aanslag.

Ze gaan naar een ander hotelletje en ontmoeten een Egyptische medewerker van zijn vader. Hij heet

Medhat en hij vertelt eveneens van de ontdekking van het geheim en dan blijkt uit de notities van Nicolaas weer dat er volken zijn die hun tijd ver vooruit waren en zo bijvoorbeeld al over een soort batterij konden beschikken en dus eigenlijk elektriciteit konden gebruiken. Die denkbeelden zijn wetenschappelijk niet populair en het zal ook de reden zijn dat de Egyptische regering Jefs vader verder werken verbodt.

Jef wil wel de berg Moesa (die van Mozes) beklimmen. In afwachting van hun vertrek krijgen ze een smsje van Frances waarin ze vraagt snel naar haar toe te komen: ze heeft nieuws over Nicolaas. Wanneer ze bij Frances komen, blijkt ze vermoord te zijn. Opnieuw moeten ze op de vlucht.

De volgende dag gaan ze naar Hurghada om de berg te beklimmen. Over hoe warm het is en hoe zwaar gesproken. Bovenop de berg vertelt Birgit aan Jef opnieuw over haar zusje Selma, die leukemie had. Zij is geboren om te kunnen dienen bij een beenmergtransplantatie. Later heeft ze ook nog een nier moeten afstaan, omdat ze tenslotte de ideale donor was, maar ze heeft daardoor een ongelukkige jeugd gehad en uiteindelijk met haar ouders gebroken. Ook Jef vertelt weer over zijn jeugd met zijn vader. Maar er gebeurt natuurlijk weer iets. Ineens staat de hun bekende achtervolger op de berg en die dwingt hen bijna naar beneden te springen de dood tegemoet, maar op het allerlaatste moment worden ze gered door Medhat die een flinke kei tegen het hoofd van de Egyptenaar smijt. Die is voorlopig geveld. In de buurt is een katholiek klooster waar je als toerist kunt overnachten: ze bellen aan en horen van de abt dat Jefs vader daar inderdaad een tijdje ondergedoken heeft gezeten. Hij heeft antiques verzameld en een boekje met notities achtergelaten. Die aantekeningen gaan weer over het bestaan van waarschijnlijk zeer oude varianten van batterijen waardoor er elektriciteit kon worden opgewekt. Ook lezen ze weer over de Ark, die waarschijnlijk in de tijd van Julius Caesar en Cleopatra naar Frankrijk is overgebracht, omdat de bezitter ervan over een dodelijke en machtig wapen kon beschikken.. Jef weet dat zijn vader een vriend in Frankrijk heeft. Dat hij daar niet eerder aan gedacht heeft: misschien zit zijn vader dus wel in Frankrijk. Ze vertrekken naar Frankrijk, maar moeten zich op het vliegveld van Luxor nog wel ontdoen van hun vaste achtervolger. Jef slaat hem met een paar welgemikte vuistslagen neer. Ze vliegen naar Frankrijk, huren een auto en rijden naar Chartres waar ze uiterst vriendelijk worden ontvangen door de vriend van Jefs vader Jean Claude de Morbihan. Die vertelt hen waarmee hun vader bezig was en opnieuw komt aan de orde de opvatting van Nicolaas dat er meer krachten aan de Ark des Verbonds verbonden waren dan alleen religieuze. Bijvoorbeeld de instorting van de muren van Jericho. Het gaat dan voornamelijk om het opwekken van energie en elektriciteit waardoor de Ark een enorme lading had. Jef is daar heel sceptisch over en er volgen nog enkele technische en natuurkundige toevoegingen. Zo bezaten de Egyptenaren een wit poeder dat nog wel eens met "manna" werd verward, maar waarmee de elektriciteit ook opgeladen kon worden. De Morbihan vertelt bovendien dat Jefs vader daar enkele weken geleden geweest is en dat hij voordat hij vertrokken was nog een keer de kathedraal van Chartres had bezocht, omdat hij daar de Ark vermoedde aan te treffen. Dan zijn Birgit en Jef niet meer te houden en willen ook de kerk en de crypte bezoeken. Een familielid van De Morbihan is rector van de kerk en ze bezoeken de kerk. Er is een bijzondere lichtval door een van de hoge kerkraden en op 21 juni van het jaar (precies op de zonnwende) valt het licht dan op een speciale plavuis, die weer in het midden ligt van een doolhof (labyrint). Mensen kunnen door dat doolhof lopen om in het midden uit te komen, waardoor ze inzicht in de kern van het bestaan hebben en tegelijkertijd is dat invallende zonlicht dan verbonden met een afbeelding van het Laatste Oordeel.

Het klinkt allemaal heel fraai, maar voorlopig merkt Jef niets van de aanwezigheid van zijn vader. Wel lijkt de rector van de kathedraal iets verborgen te houden en zowel Jef als Birgit vertrouwen hem niet

helemaal. Bovendien heeft Jef de sleutel van de crypte achtergehouden en ze besluiten natuurlijk die te ontsluiten. Er is een steen die weggehaald kan worden en daaronder leidt een trap naar beneden in de duisternis. Daar moet misschien wel de Ark hebben gestaan, maar hij is er nu niet meer. Als ze in de crypte zijn, wordt de ruimte weer door een onbekende afgesloten en Jef en Birgit zitten als ratten in de val. Twee dagen brengen ze zonder eten en drinken door, totdat ze door een gids worden ontdekt. Ze gaan weer naar Claude de Morbihan, die hen verbaasd ontvangt. Hij hoort hen aan en biedt hun opnieuw eten en onderdak aan. Maar ineens heeft Birgit wat door: o.a. door het bekijken van de familieportretten van De Morbihan. Ze verzint een smoes om van tafel weg te gaan en neemt een kijkje in de welgevulde wijnkelder van De Morbihan. Daar ontdekt ze dat er verse sporen zijn in de muur: staat de Ark daar achter ingemetseld. Ze komt er niet achter, want ineens staat De Morbihan achter haar in de wijnkelder met in zijn hand een pistool. Hij is van plan haar te vermoorden, maar niet nadat hij verteld heeft dat hij inderdaad het familiegeheim van de Ark des Verbonds heeft willen bewaren. De Ark was in de tijd van Julius Caesar overgebracht naar Frankrijk en in de kathedraal ondergebracht. Tijdens de Franse Revolutie was hij door de familie van De Morbihan zeker gesteld. Jef's vader was achter het geheim gekomen en dacht te weten waar de veel gezochte Ark was. Daarom moest hij vermoord worden: zijn lichaam is ingemetseld in de wijnkelder van De Morbihan. Vervolgens was hij van plan om ook Jef te vermoorden, omdat die mogelijkwijs van zijn vader informatie had gekregen. Daarom was de achtervolger ingehuurd, ook een familielid van De Morbihan. Dat Birgit in het leven van Jef was gekomen, is een complicerende factor geworden. Birgit smeekt om te mogen blijven leven, ze zal het geheim willen bewaren, maar De Morbihan is toch van plan haar te doden. In de wijnkelder heeft Birgit echter een grote fles champagne weten te bemachtigen en ze spijt de kurk en de inhoud met grote kracht in het gezicht van haar belager waarna ze hem met een andere fles wijn op zijn hoofd slaat.

Epiloog: deze speelt in Alkmaar. Birgit is weer thuis in haar eigen huis na een bizarre week vol avontuur. Jef moet een heleboel dingen doen: o.a. het regelen van de begrafenis van zijn vader, die inderdaad was ingemetseld in de wijnkelder van De Morbihan. Hij houdt van haar en wil zeker met haar verder.

Wanneer Birgit haar antwoordapparaat afluistert, hoort ze een boodschap van haar ouders. Die is eigenlijk heel open en niets verwijtend. Birgit heeft door de queeste naar de vader van Jef en de Ark des Verbonds, maar ook door het inzicht dat ze verwierf in haar eigen bestaan door het aflopen van het labrynt in Chartres, een soort catharsis (= reiniging) ondergaan. Ze besluit de telefoon te pakken en voor het eerst sinds lange tijd haar moeder te bellen.

Vragen voor het leesverslag

Thema

1. In dit boek gaat het om een vermiste archeoloog/vader die wordt gezocht door zijn zoon en een vriendin, op de tocht ontdekken en gebeuren er allemaal vreemde dingen.
2. In het boek komt er regelmatig een gevoel van bedreiging, omdat de hoofdpersonen worden achtervolgd. Een ander motief is de steeds terugkerende liefde tussen de hoofdpersonen en als derde spanning. Iedere keer neemt het verhaal een andere wending aan die je totaal niet verwacht.

Tijd

1. Het verhaal is in chronologische volgorde geschreven met een aantal flashbacks, maar die zijn juist nodig om het verhaal te verduidelijken.
2. Het verhaal speelt zich in het heden af, dit geeft een goede sfeer, omdat heel veel dingen erg herkenbaar zijn en daardoor leeft het verhaal een beetje op en leest het makkelijk weg.

Perspectief

1. Het verhaal is geschreven in een hij/zij perspectief. Het verhaal wordt geschreven vanuit de ogen van de hoofdpersonen Jef en Birgit. Zij beleven het verhaal en je komt stukje bij beetje meer te weten over de dood van de vader van Jef.

2. Hij/zij perspectief

Personages

Birgit: Birgit is een 26-jarige medewerkster bij een makelaarskantoor. Ze is geboren voor een beenmergtransplantatie om haar zusje die leukemie heeft (Selma) te helpen. Omdat zij dus eigenlijk niet gewenst was heeft ze het nooit zo goed kunnen vinden met haar ouders. Ze woont nu alleen in Alkmaar en ze is een beetje eenzaam.

Jef Boogaards: Een vriend van Birgit. Hij is een aantrekkelijke en aardige man. Hij is de zoon van Nicolaas Boogaards. Zijn jeugd was ook niet geweldig: door het vele reizen van zijn vader zijn zijn ouders gescheiden en heeft hij sindsdien alleen nog op afstand contact met zijn vader. Hij is erg geïnteresseerd in wat zijn allemaal ontdekt en heeft ook veel van zijn vader geleerd.

Nicolaas Boogaards: Deze man is de vader van Jef en is archeoloog. Over hem is weinig bekend. Hij komt alleen in de Proloog voor. Wel weten we dat hij de Ark des Verbonds op het spoor is en dat maakt hem enthousiast. Uit herinneringen van Jef over zijn vader wordt verteld dat het een aparte man is. Hij wil zich niet binden aan andere mensen, omdat hij te veel van het reizen houdt en wil daarom dus ook niet trouwen.

Frances: Deze vrouw was een collega van Nicolaas. Aan haar alleen had Nicolaas de geheime kamer laten zien en zij hadden hem samen onderzocht. Zij probeert Jef en Birgit te helpen maar wordt vermoord door hun achtervolger.

Medhat: Hij was ook een collega van Nicolaas. Hij vervoerde hem naar allerlei locaties waar hij maar naartoe wilde. In zijn vrije tijd werkte hij als taxichauffeur om zijn familie te onderhouden. Als hij Jef en Birgit leert kennen brengt hij ook hen overal naartoe en helpt hun op hun zoektocht. Hij redt op het laatst zelfs hun leven.

Jean-Claud de Morbihan: In Chartres logeren bij deze gastvriendelijke Fransman. Hij probeert hun ook te helpen om Nicolaas te vinden maar eigenlijk speelt hij toneel, want hij heeft Nicolaas vermoord en wil Jef en Birgit ook laten vermoorden.

Achtervolger: Hij is de neef van Claude de Morbihan. Hij is een Egyptenaar en moet uit opdracht van Claude hun vermoorden, maar dat lukt hem niet.

1. Nee, want mijn ouders zijn allebei veel thuis en ik heb een zeer goede relatie met hen. Mijn moet voor zijn werk wel eens een paar dagen weg maar dan bellen we iedere dag. Dit thema is niet voor mij van belang.

2. Ik dacht dat ouders altijd kinderen kregen, omdat ze ernaar verlangden er één of meerdere te hebben maar wat er met Birgit aan de hand is, is niet helemaal in de haak. Mijn visie is daardoor wel veranderd. Het is goed om je kind de waarheid te vertellen, maar dan moet ze ook wel gerustgesteld worden dat de ouders veel van haar houden en toch blij zijn dat ze er is. Dit is bij Birgit niet het geval en dat vind ik toch wel erg schaamtelijk van die ouders.

1. De tijdsverloop is zo gekozen dat er een spanning wordt gecreëerd die soms gewoon te erg is. Ik heb dagen gehad dat ik 100 bladzijden in één keer heb gelezen en dat doe ik niet zo vaak. Maar bij dit boek kon ik niet anders. Ik moes wetten hoe het afliep en dat wist ik al na drie dagen toen had ik het uit.

2. Alle passages uit het boek zijn heel realistisch beschreven. Dit geeft het boek een betrouwbare indruk. Alles is precies zo beschreven zoals ik ook de dingen van deze tijd zou beschrijven. Ik herken er veel in en dat maakt het verhaal alleen nog maar leuker.

1. De verteller leeft heel de tijd mee met de hoofdpersonen. Hij weet net zo veel als hun en loopt als het ware als een derde persoon met hun mee.

2. Door het perspectief heb ik het gevoel dat ik midden in het verhaal zit. Dit is precies zo'n boek waarin ik tijdens het lezen een soort film door mijn hoofd zie gaan terwijl ik lees. Alles is zo echt en dat zie ik gewoon voor me.

3. Ik voel me een soort derde hoofdpersoon.

1. Ja bijvoorbeeld dat Birgit besluit om in het huis van De Morbihan te gaan kijken in de wijnkelder en daar ontdekt dat hun Franse gastheer een grote bedrieger is. Ook dat Jef hun achtervolger neerslaat is belangrijk, want vanaf dat punt in het verhaal lees ik niks meer over die man.

2. Nee met helemaal niemand.

Ruimte

1. Ja, bijvoorbeeld als ze achtervolgt worden rennen ze iedere keer naar drukke plekken in plaats van zich ergens te verstoppen op rustige plekken. Dit had hij ook anders kunnen doen. Maar in de werkelijkheid zou iedereen naar drukke plekken lopen dus ik denk dat hij voor deze plaatsen heeft gekozen om de realiteit zo goed mogelijk te benadrukken.

Spanning

Het verhaal is spannend, omdat de hoofdpersonen veel worden achtervolgt en heel erg schichtig en op hun hoede door het verhaal heen bewegen. Zo heb je het gevoel dat er ieder moment iets kan gebeuren en dat maakt het verhaal erg spannend.

Stijl

1. Als Jef en Birgit een berg beklimmen en het zo ontzettend heet is. Dan voelen ze zich een moment niet opgejaagd, maar ze worden eigenlijk wel achtervolgt en dat is wel typisch. Er is een moment van ontspanning in het boek terwijl dat eigenlijk helemaal niet zo zou moeten zijn.

2. Het snelle verloop van handelingen en het snel en kort beschrijven van de omgeving is wel typerend. Zo verloopt alles heel snel en leef je als het ware mee als iemand die echt op de vlucht is, alsof je een seconde de tijd hebt om de omgeving in je op te nemen en dat is goed gedaan.

Genre

1. Roman, Thriller

1. Ja, want Nicolaas Boogaards was een archeoloog en in Egypte is men altijd hard op zoek naar nieuwe ontdekkingen over het verleden.